Максим Курочкин

КЛАСС БЕНТО БОНЧЕВА

Правдивая история из жизни знаменитого българского студента

Slutversion 2023-04-05

Översättning från ryska av Mikael Nydahl

Maksim Kurotjkin

Bento Bontjevs klass

En sannfärdig historia ur den berömda ъulgariska studentens liv

(2006)

Jag går i nattens skola, och söker ljuset där
där ljuset aldrig varit och heller inte är.
– *Anthony Burgess*

Roller:

Bento
Sandy
Cecilia
Simón
Tirce
Jeda
Frank
Emma
Sapiridis
Studenter, studentskor
Journalist

Flash 1

BENTO. Jag heter Bento. Mina förfäder flyttade hit från Bulgarien. När jag ska ange första kön på olika registreringsblanketter brukar jag skriva »Man«. Och det anser jag mig ha rätt att göra, för jag har gått en hel kurs i sexualbeteendets historia.

Flash 2

En cykelparkering framför universitetsbyggnaden. På gräsmattan bredvis parkeringen sitter Bento. En grupp studenter går förbi.

BENTO. Hej. (*De ser sig förvånat om mot Bento.*) Hej. (*De ser sig inte längre om. Bento kommer på fötter och skyndar ikapp studentgruppen.*) Hej. Är det här din cykel?

Vi förstår att han vänder sig till en flicka i bjärt regnjacka. Flickan stannar.

BENTO. Är det här din cykel? Den gröna?
SANDY. Jag har köpt den second hand. Där fanns andra som var så gott som nya. Men jag gillade den här mest.
BENTO. Det är en utmärkt cykel…
SANDY. Jag måste byta bromslameller på den bara. Men jag vet inte hur man gör. Kan du byta bromslameller?
BENTO. En utmärkt cykel…
SANDY. Bromsarna är dåliga bara. Att den är rostig gillar jag till och med. Den skiljer ut sig, det är lätt att hitta den på parkeringen.
BENTO. Ja, det är en utmärkt cykel…
SANDY. Väldigt gammal.
BENTO. Det är en bra cykel. Ska du cykla nånstans nu?
SANDY. Nej, jag har två föreläsningar kvar för idag.
BENTO. Och jag har inga föreläsningar kvar idag. Jag vill cykla hem.
SANDY. Jag heter Sandy.
BENTO. Sandy, trevligt att träffas, men…
SANDY. Och vad heter du?
BENTO. Bento. Bento Bontjev. Det är ett bulgariskt namn.
SANDY. Trevligt att träffas.

BENTO. Du skulle inte kunna…

SANDY. Jag tycker det var hemskt trevligt att du tog kontakt med mig. Jag är dålig på att ta kontakt.

BENTO. Sandy. Skulle du kunna ta bort låset?

SANDY. Vad då för lås?

BENTO. Från din cykel.

SANDY. Varför det? Det låser fast den vid röret. Så att ingen ska sno cykeln.

BENTO. Jag förstår. Men du har inte bara låst fast den vid röret, utan vid ramen på min cykel också. Jag kan inte cykla hem.

SANDY. Herregud… Förlåt.

BENTO. Ingen fara. Lås upp den bara.

SANDY. Naturligtvis. (*Sandy låser upp sin cykel och befriar Bentos.*)

BENTO. Tack. (*Bento sätter sig på sin cykel.*)

SANDY. Bento, vet du hur man reparerar cyklar?

BENTO. Nej.

Bento cyklar iväg. Sandy står och ser efter honom. Studenter går förbi henne.

Flash 3

BENTO. Jag vet verkligen inte hur man reparerar cyklar. Det är nåt jag har aldrig behövt göra. Men det betyder inte att jag inte skulle kunna reparera en cykel om jag bara ville. Allt går att lära sig. Men på den tiden var jag inte intresserad av cyklar. Jag var alldeles för upptagen av sex.

Flash 4

TIRCE. Att studera relationen mellan könen med utgångspunkt i filmer är som att uttala sig om Himalaya efter att ha åkt en bergochdalbana.

BENTO. Men ni hänvisar ju själv till klassiska exemepl.

TIRCE. Det är fullt möjligt att enskilda verk kan avspegla verkligheten. Frågan är bara vilka. Nej, om du tänker ägna dig åt sex på allvar skulle jag inte råda dig att gräva alltför djupt i den sortens bevis.

BENTO. Jag tänker ägna mig åt sex på allvar.

TIRCE. Lämna i sådana fall uttolkarna därhän och studera istället memoarer skrivna av sådana som har egen direkt erfarenhet av saken.

BENTO. Professorn, vad anser ni om…

TIRCE. Jag vet vad du tänker fråga mig. Bevis?

BENTO. Ja. Absoluta bevis. Existerar de?

TIRCE. Jag är rädd att de inte gör det.

BENTO. Dynamisk pornografi då? Tidningarna skriver att…

TIRCE. Tidningarna är bara ute efter sensationer. Jag har själv deltagit i letandet som ung. Jag kröp runt i källare och på vindar och knackade i väggar. Vi hoppades finna borttappade porrvideotek. Det var riktigt roligt. Men på det hela taget var det bortspilld tid.

BENTO. Det sägs att någon lyckades hitta något.

TIRCE. Det som de försöker presentera för oss som så kallad pornografi övertygar lika föga som en amatörfilm av snömannen eller Loch Ness-odjuret. Folk ser vad de vill se. Jag har gjort en expertutredning av ett sådant fynd…

BENTO. Ni? Själv… Har ni hållit det i era händer?

TIRCE. Jag har inte bara hållit det i mina händer utan själv tittat på inspelningen.

BENTO. Och…

TIRCE. En förfalskning. Helt uppenbart. En fräck förfalskning. Den medvetet dåliga kvaliteten skulle få oss att tro att det var en gammal inspelning… Men det var… så primitivt. Det syntes att det bara var skådespelare som spelade. Dåliga skådespelare dessutom. Rösterna var onaturliga, rörelserna alldeles för häftiga och organen alldeles för stora och spända… Det är precis så en lågstadiepojke skulle föreställa sig sex. Ingen seriös forskare i världen skulle tro på det. Ett tveklöst falsifikat. Med dagens teknik kan man sno ihop en sån inspelning på fem minuter.

BENTO. Så några aboluta bevis finns det inte?

TIRCE. Några säkra bevis på Guds existens finns det inte heller. Och inte desto mindre är det många som tror på honom.

BENTO. Precis. De tror på någonting som inte går att bevisa.

TIRCE. Men det är också precis det som gör begreppet »Gud« så upphöjt.

BENTO. Det duger inte åt mig. Jag vill ha bevis.

Flash 5

Bento och Jeda i studentmatsalen. De låtsas välja donuts. I själva verket är de mitt uppe i en laboratorieuppgift de fått av professor Tirce – de diskuterar tjejer.

JEDA (*tittar i föreläsningsanteckningarna*). Titta på närmaste organiska kvinna.

BENTO. Klar.

JEDA (*läser innantill*). Ge henne poäng på en tregradig skala.

BENTO. Noll.

JEDA. Nej, från en etta till en trea.

BENTO. En etta.

JEDA (*läser innantill*). Definiera till vilken kategori av kvinnor förhandenvarande organism hör: »oattraktiv«, »tämligen oattraktiv« »tämligen attraktiv«, »attraktiv«, »vet ej«.

BENTO. Vet ej.

Jeda antecknar omsorgsfullt testresultaten.

JEDA (*läser innantill*). Titta på nästa…

BENTO. En etta.

JEDA. Definiera…

BENTO. Vet ej.

JEDA. Nästa.

BENTO. Etta. Vet ej.

Jeda antecknar omsorgsfullt.

BENTO. De är ettor och vet ej allihop här. Din tur.

Han tar över formulären. Jeda låter blicken vandra över flickorna i rummet. De går runt med brickor. Väljer mat. Pratar med varandra. Högresta och kortvuxna, snygga och mindre snygga. Var ligger deras hemlighet? Kan det verkligen ha funnits en tid när de kunde göra någon galen? Jeda har svårt att föreställa sig något sådant.

JEDA. Samma här. Tre ettor och tre »vet ej«. (*Bento för in resultaten i tabellen.*)

BENTO. Känner du nånting överhuvudtaget?

JEDA. Ingenting. Nu står det att vi ska undersöka vår reaktion på män.

BENTO. Meningslöst. Samma sak här. Absolut noll.

JEDA. Det är en väldigt konstig sak vi håller på med, du och jag, kompisen.

BENTO. Håller med.

Flash 6

BENTO. Ärligt talat, när jag var liten trodde jag på alla de här historierna. Ni vet, Romeo och Julia, Tristan och Isolde, boy meets girl… Jag trodde på alltihop. Kanske för att jag växte upp i en liberal familj… Det var ingen som egentligen försökte påverka min världsbild, ingen hade någon brådska att beröva mig mina barnsliga illusioner. Jag trodde på alla dessa »böjelser«, »kval« och »ödesdigra lidelser«… Men vuxenblivandet förde inte med sig grumliga drömmerier, trängtan och vemod. Jag förblev densamme. Liksom alla mina jämnåriga också. Som många andra blev jag besviken. Men jag ville gå till botten med saken. Därför skrev jag in mig på en specialkurs som hölls av professor Tirce, vår mest betydande expert på forntidens sexualmoral.

Flash 7

Sandy sitter på gräset bredvid cykelställen. Bento kommer ut från undervisningsbyggnaden.

SANDY. Hej.
BENTO. Hej.
SANDY. Jag vill tacka dig.
BENTO. För vad?
SANDY. För att du inte skällde på mig när jag hade låst ihop min cykel med din.
BENTO. Det gjorde inget.
SANDY. Jo. Det gjorde det. Jag är verkligen hemskt ledsen. Tänk om du hade haft bråttom… Tänk om du hade haft ett brådskande ärende.
BENTO. Om jag hade haft ett brådskande ärende hade jag tagit bussen.
SANDY. Men det hade varit mycket trevligare om du hade kunnat ta din egen cykel. Du hade suttit där på bussen och tänkt en massa dumma saker om mig, och så hade du kunnat bomma starten på en viktigt fotbollsmatch. Eller basketmatch, om du gillar basket. Eller…

Bento hör inte Sandys sista ord. Han är redan på väg mot stadsparken på sin cykel. Idag är han ledig. Han tänker använda sin lediga tid klokt – först ska han kasta några bollar på basketplanen och simma några längder i simhallen, sedan gå på bio och äta kvällsmat på en liten albansk restaurang. Den albanske kocken (en fullblodskines) är förstås inte i närheten av det äkta bulgariska köket. Men det är ändå bättre än samma eviga köttpaj. Bento är ung. Beslutsam och

djärv. Cykelns bromsar fungerar utmärkt. Förresten behöver han knappt använda dem. Bento cyklar snabbt längs cykelstigens raksträcka, som en pil. Vinden viner i öronen. Han har en angenäm afton framför sig.

Flash 8

Bento sitter med en bok på golvet i undervisningsbyggnaden. Tirce kommer fram till honom med raska steg.

TIRCE. Förlåt att jag är försenad. Jag avskyr att komma för sent. (*Slår sig ner på golvet brevid Bento.*)

BENTO. Ingen fara, professorn. Jag hade en bok.

TIRCE (*tittar på omslaget*). Weininger? Den där lilla boken väckte ett väldigt ståhej på sin tid.

BENTO. Jo, jag har hört talas om det. Men ärligt talat begriper jag inte varför.

TIRCE. På den tiden var det rätt djärvt att påstå att en kvinna kunde ha manliga drag och en man kvinnliga.

BENTO. Men det är ju en självklarhet.

TIRCE. Det tog lång tid för mänskligheten att vänja sig vid tanken. Den har inte lyckats helt än idag.

BENTO. Professor Tirce…

TIRCE. Ja, vad är det, Bento?

BENTO. Jag vill inte göra er ledsen…

TIRCE. Du kan knappast göra mig ledsen, säg vad det är!

BENTO. Jag vill byta tema för mitt arbete.

TIRCE. Så du tycker inte längre att civilisationens sexuella period är intressant?

BENTO. Jodå, det är hemskt kul…

TIRCE. Kul?

BENTO. Alla myter, all fantastisk konst, alla otroliga historier… Hela stater som går under på grund av en kvinna, sexualmoralen, perversionerna … särskilt perversionerna. Allt det där är verkligen mycket intressant.

TIRCE. Så vad är problemet?

BENTO. Jag … tror inte längre på det, professorn.

TIRCE. Du tror inte på det?

BENTO. Nej, professorn. Jag tror inte längre på det.

Tirce blir så olycklig att han inte ens lyckas dölja det.

TIRCE. Du var min favoritstudent.

BENTO. Jag vet, professorn.

TIRCE. Vad gör man… Jag kan inte tvinga dig. Synd att du inte avslutade dina doktorandstudier. Vad tänker du syssla med istället?

BENTO. Det vet jag inte än.

TIRCE. Då begriper jag inte alls.

BENTO. Professorn, är ni intresserad av kvinnor?

TIRCE. Det är ett fantastiskt tema för forskning.

BENTO. Men som objekt för åtrå?

TIRCE. Nej.

BENTO. Vad är ni intresserad av?

TIRCE. Mitt arbete, mina böcker, mina ambitioner. Kunskapsprocessen. Sökandet efter sanningen, resor. Idrott. Och om sanningen ska fram älskar jag att äta gott.

BENTO. Varför anser ni då att våra förfäder var dummare än vi? Vaför tillskriver ni dem egenskaper som moderna människor saknar?

TIRCE. Det finns indirekta bevis. Beskrivningar. Litteratur… Böcker om kärlekens konst…

BENTO. Men finns det inte böcker om konsten att levitera också? Finns det inte böcker som beskriver livet efter döden? Finns det inte böcker om hur man kastar besvärjelser, framkallar åska och hagel? Varför ska vi tro på alla dessa medeltida påhitt? Jag ska ställa frågan rakt ut. Har ni någon gång känt någonting som liknar kärlek, så som den brukar beskrivas i gamla romaner?

TIRCE. Inte jag personligen.

BENTO. Inte jag heller.

TIRCE. Men jag ska introducera dig för en person… Han är amerikan.

Flash 9

SIMÓN. Det var när Rangers för första gången på ett sekel vann över Yankees i finalen till nationella ligan. Jag satt på en bar och såg på sändningarna. Jag drack bara whiskey, blandade inte med någonting. Drack inte ens öl. Bredvid mig satt en kvinna. Hon hejade också på Rangers. Och när matchen var slut så tittade vi plötsligt på varandra. Jag kan svära på att hon inte hade nån vårta på hakan. Hennes läppstift hade inte smetat ut. Frisyren var i ordning. Allt var helt normalt med henne, det fanns ingenting som hade kunnat dra till sig min

uppmärksamhet. Men vi såg på varandra. Och kunde inte sluta titta. Så höll det på i kanske fem sex sekunder…

BENTO. Fem eller sex?

TIRCE. Simón, försök minnas. Det är viktigt.

SIMÓN. Kanske fem, kanske sex… Det kändes som om tiden stod stilla.

BENTO. Och sedan?

SIMÓN. Sedan såg jag bort. Nej, hon såg bort först.

BENTO. Kände ni någonting?

SIMÓN. Nej… Jag kände inget. Men hon såg på mig. Och det var så konstigt… Jag är säker på att hon kände något. Jag blev så uppskakad att jag fick feber och fick jag ligga till sängs i flera dagar.

Flash 10

BENTO. Jag var chockad. För första gången i livet hade jag nuddat vid det okända. Men chocken gick snart över.

Flash 11

BENTO. Jag är rädd att det finns en logisk förklaring på den här historien.

TIRCE. Skit också… Låt höra.

BENTO. Minns ni att han berättade att han blev sjuk efter mötet med den här kvinnan?

TIRCE. Det är klart jag minns. Jag kan hans berättlese utantill.

BENTO. Det är bara det att han glömde en detalj. Han låg inte bara till sängs. Han lät sjukskriva sig.

TIRCE. Och?

BENTO. Vilket betyder att en läkare undersökte honom. Och jag har hittat den läkarens anteckning i hans patientjournal. Vattkoppor! Han hade fått alldeles vanliga vattkoppor! Kvinnan satt helt enkelt och tittade på utslagen i hans ansikte.

TIRCE. Hur vet du att han insjuknade precis den dagen?

BENTO. Som tur är vinner inte Rangers ligan alltför ofta.

Flash 12

BENTO. Jag var själv allt annat än glad åt att ha ryckt undan mattan under teorin som min lärare trodde på. Professor Tirce sjönk blev deprimerad och kom inte på något bättre än att försöka bota sig med alkohol. Jag blev tvungen att vikariera för honom på föreläsningarna.

Flash 13

Professor Tirce talar i telefon med sin bästa student och doktorand.

TIRCE. Bento, min gosse… Om du kan vikariera för mig de kommande tre föreläsningarna kommer jag att stå i skuld till dig.
BENTO. Naturligtvis, professorn. Med största nöje.
TIRCE. Med tanke på att du är på väg att hoppa av kursen tror jag inte att det kommer att bereda dig något större nöje.
BENTO. Varför inte. Att jag har studerat för er är inget jag beklagar.
TIRCE. Försök inte trösta en gammal man. Du var mitt sista hopp.
BENTO. Det gör mig ont, professorn. Men ni förstår säkert att jag inte kan ägna mig åt någonting som jag har slutat tro på.
TIRCE. Självklart.
BENTO. Däremot kan jag undvika att nämna mina nya övertygelser för studenterna.
TIRCE. Det behöver du inte göra. Du kan visst föra fram olika synsätt.
BENTO. Ja, det tror jag blir det rätta. Krya på er, professorn.
TIRCE. Tack, min ponke.

Flash 14

Bento håller föreläsning.

BENTO. Teorin om mänsklighetens sexuella skiktning är inte ny, den är flera tusen år gammal. Genom historien har åsikter som dessa från och till letat sig ut utanför universitetsaulornas tjocka väggar och vunnit gehör i bredare samhällskretsar. Ibland har denna respekterade, om också kontroversiella vetenskapliga hypotes, åtnjutit en sådan popularitet bland de breda obildade folklagren att den hotat att fräta sönder samhället som helhet och genomsyra alla dess lager, den högsta sociala eliten ej undantagen. Det räcker med att dra sig till minnes hur

envist den så kallade »kärleken« förblev på modet under hela sexton-, sjutton-, arton-, nitton- och delvis tjugohundratalet… Den propagerades företrädesvis av marginalt sinnade poeter och konstnärer, psykiskt instabila personer, neurotiker, syfilitiker och anhängare av exotiska religiösa kulter. Det ska i rättvisans namn påpekas att också ännu äldre litterära verk flörtar med detta väldiga bedrägeri. Låt oss bara påminna oss trubadurernas verk. Kärleken (*gör citattecken med fingrarna*) till den sköna damen (*gör citattecken med fingrarna*). Än idag finns det förståsigpåare som hävdar att dessa texter *inte* utgör krypterade beskrivningar av alkemiska reaktioner utan återspeglar den djuriska dragningen till en reell varelse av kött och blod…

MANLIG STUDENT. Vi har kommit för att få höra en föreläsning om sexualitetens historia och inte en kritik av den.

BENTO. Då får ni bita ihop två lektioner till… Jag har underrättat professor Tirce om att jag inte finner det lämpligt att försöka dölja mina övertygelser för er. Det här är övertygelser som jag kommit fram till efter en lång och plågsam evolution. Det är inte länge sedan jag ännu betraktade befintliga bevis som tillräckliga och själv deltog i sökandet efter nya. Jag trodde på kärleken och resonerade om (*gör citattecken igen*) kvinnlighetens eviga gåta, passionen, svartsjukan… Det är inte alls länge sedan jag var precis likadan som ni. Jag ville tro. Men nu vill jag hävda att det inte bara saknas tillförlitliga observationer av sexuell attraktion hos homo sapiens i modern tid, utan också i historisk tid, med undantag för en handfull uppenbara fall av hysterisk patologi som suggererats fram av den så kallade konsten, som i själva verket alltid bara har tjänat olika snikna scharlataners intressen.

KVINNLIG STUDENT. Ni glömmer bort fortplantningen. Var kommer barnen ifrån?

BENTO. En utmärkt fråga. Ni har gjort mig en stor tjänst, även om det knappast var er avsikt. I dagsläget känner vi till över etthundrafyrtio grundläggande sätt. Låt mig fråga vilket av dem ni anser vara det mest naturliga och för människosläktet mest ursprungliga?

Studenterna talar i mun på varandra när de kommer med olika förslag.

KVINNLIG STUDENT. Intravaginalt implantat?

MANLIG STUDENT. Dublicering?

MANLIG STUDENT 2. Rebebbing.

BENTO. Det räcker. Snart börjar ni väl räkna upp provrörsbarn och posthum kloning också… Men i själva verket har inte ens de allra äldsta metoderna mer än tvåhundra år på nacken.

KVINNLIG STUDENT. Men det bevisar ju inget annat än att de inte fanns får tvåhundra år sen.

BENTO. Det bevisar att våra förfäder inte var dumma. Om de här metoderna inte fanns så fanns det andra, som vi bara inte känner till. Minerva föddes ur Jupiters huvud. Abraham födde

Isak, Isak födde Jakob. Och så vidare. Venus uppstod ur havsskummet. Listan kan göras oändlig.

KVINNLIG STUDENT. Det där är metaforer.

BENTO. Metaforer. Utan tvivel är de metaforer. Metaforer för en viktig och sakral process. Som är höljd i gåtor. Som hålls oåtkomlig för de icke invigda. Som bara de utvalda, de som har gått igenom en initiationsrit, har tillgång till. En metafor – det är precis vad det handlar om, en metafor! Kärleken själv är en metafor. När en medeltida kemist påstår att Merkurius älskar draken menar han bara att kvicksilver ingår förening med svavel. Eller någonting sånt, jag är dålig på alkemi. När jag därför hör resonemang om en magisk kraft som får män och kvinnor (eller än värre, varelser av samma kön) att dras till varandra, när jag ser på alla dessa konstverk som skildrar den så kallade »kyssen«, då kan jag inte låta bli att fråga mig: Vad är detta för något? En skildring av en motbjudande verklighet? En redogörelse för en naturvidrig ritual? Eller är det helt enkelt bara en symbol, ett tecken, vars hemliga innebörd gått förlorad för oss?

Sandy kommer in.

SANDY. Ursäkta, professorn.

BENTO. Professor Tirce är sjuk. Jag vikarierar för honom.

SANDY. Ursäkta, professorn, går det bra om jag lyssnar?

BENTO. Det går bra, sätt er ner.

Sandy sätter sig. Bento fortsätter sitt flammande tal.

BENTO. Och när jag får höra att kyssen inte är en poetisk omskrivning, inte ett konstnärligt tankefoster, utan en reell fysisk handling, då föreslår jag att mina opponenter ska försöka föreställa sig hur en annan människovarelse rör med sina fuktiga läppar vid deras läppar, hur hennes tunga nuddar vid deras, rör sig, pulserar, tränger långt in i deras mun. Kan ni tänka er att ni skulle kunna råka ut för något sådant? Inte jag.

Tystnad i salen. Studenterna är skakade. De kan inte heller tänka sig att någon annan skulle kunna böka runt i munnen på dem med tungan.

Flash 15

Professor Tirce har uppenbarligen sovit dåligt inatt. Förresten har han inte tillbringat natten dessförinnan på det hälsosammaste sättet heller. I professorns ansikte syns spåren av allt han druckit under sitt långa liv, ännu skarpare nu av allt han druckit under den senaste en och en halv veckan.

TIRCE. Jag är en gammal sköldpadda, Bento. Jag minns när jag var ung och sex var någonting som åtnjöt respekt. Dussintals konferenser, otaliga vetenskapliga specialtidskrifter. Naturligtvis var det en del problem med finansieringen också på den tiden…

BENTO. Ja, när är det inte det?

TIRCE. Det är alltid svårt att få fram pengar till forskning. Men vi lyckades organisera imponerande expeditioner och få fram högintressanta forskningsresultat…

BENTO. Imponerande forskningsresultat…

TIRCE. Ja, väldigt intressanta forskningsresultat…

BENTO. Vad hindrar er att ansöka om bidrag hos någon stiftelse nu?

TIRCE. Vartenda år! I femton år på rad har jag ansökt om medel för att finansiera en expedition till Amazonasbassängen… Det är hopplöst. Vi får inga medel längre!

BENTO. Eftersom vi ändå har kommit in på gamla minnen har jag en sak att berätta… När jag var tonåring och utled på skolan och fotbollen brukade jag titta på teve och se hur den berömde professor Tirce gav sig ut för att söka efter ytterligare en stam någonstans. Och tänk om, funderade jag, tänk om han verkligen skulle hitta några sådana där vildar som praktiserar olika slags kärleksspel? Jag började fantisera, allt kändes så möjligt, så eggande… Och sedan rapporterade de att nu hade professor Tirce kommit tillbaka från sin expedition, och han hade fått fram fantastiska forskningsresultat, nu behövde han bara lite tid för att bearbeta dem, och så snart han var klar så… Jag väntade en månad, två, tre… Men professorn gjorde sig ingen brådska… Inte förrän nästa år, då han gav sig ut på en ny expedition. Så upprepade sig historien. I år efter år… Vi har fått fram fantastiska forskningsresultat! Fantastiska forskningsresultat! Var fanns de någonstans? Ingenstans. Nu inser jag förstås att alla de där forskningsresultaten bara var professorns egna fantasifoster, hans sätt att redovisa inför bidragsgivarna.

TIRCE. Det är inte sant.

BENTO. Det är sant. Jag är ledsen, men det är sant. Och jag är ännu mera ledsen att jag inte har insett det förrän nu.

TIRCE. Vi samlade in en enorm mängd legender.

BENTO. Legender igen! Jag orkar inte höra mer på dem.

TIRCE. Bento, jag ber dig… Jag har behandlat dig som min egen son… Jag kan inte hålla föreläsningen imorgon, jag måste ta mig samman först. Jag måste samla tankarna och ta mig en rejäl funderare, en riktigt rejäl…

BENTO. Whiskeyblecka.

TIRCE. Ja, det också… (*Gråter nästan.*) Snälla, tillintetgör inte mitt livsverk.

BENTO. Jag lovade ju att jag tar tre föreläsningar. En har jag gjort, två är kvar.

TIRCE. Jo, men jag visste inte att du skulle vara så skoningslös mot mitt ämne.

BENTO. Jag visar bara att det finns olika synsätt.

TIRCE. Bento. Mitt fack tål inte olika synsätt längre.

BENTO. Då är det inte vetenskap längre.

TIRCE. Jo, det är det. Den är bara inte på modet längre.

BENTO. Kanske det, professorn. Men för mig är förbarmandets tid över. Jag är nu fiende till allt ni tror på… Och jag ser inte längre någon mening med att försöka skyla ert röda babianarsle…

TIRCE. Du har inga tvivel?

BENTO. Jag har inga tvivel.

TIRCE. Jag skulle vilja introducera dig för ett äldre par…

BENTO. Wood och Kowalski?

TIRCE. Hur visste du det?

BENTO. Det var inte svårt att gissa. Jag förstår bara inte vitsen med att introducera mig för de gamla skojarna?

TIRCE. De är inga skojare. Du måste se det med egna ögon… För min skull.

BENTO. Jag är rädd att det inte…

TIRCE. För sanningens skull.

BENTO. Bra, jag är beredd att slösa bort en timme på dem. Men jag varnar er – jag tänker inte spela med för er skull. Jag är säker på att alltihop bara är ett enda grandiost svindleri.

TIRCE. Som har varat ett helt liv?

BENTO. Som har varat hela deras meningslösa liv, ja.

Flash 16

BENTO. I själva verket var jag orolig och inte på långa vägar så övertygad om att jag hade rätt som jag lät påskina inför professorn. Dessa idoler ur det förgångna hade fortfarande makt över mig. Frank Wood och Emma Kowalski var västvärldens mest berömda »kärlekspar«. För tjugo år sedan hade de stått på höjden av sin berömmelse. Alla mer eller mindre populära tidskrifter vältrade sig i historien om deras »känslor«, de lämnade inte teverutan för ett

ögonblick utan vandrade likt beduiner från show till show. Det fanns journalister som ifrågasatte deras ärlighet, men ingen kunde bevisa något. Och även om Frank och Emma hade lyckats undvika skandaler var deras storhetstid över. Frank var 75, Emma 74.

Flash 17

Vardagsrummet hemma hos de en gång så populära särlingarna. Bento och Tirce sitter i gammaldags genomskinliga fåtöljer. Frank (en ren gubbe med löst hull och fräknar) bjuder gästerna på något att dricka.

FRANK. Min hustru kommer snart ner. Whiskey?
TIRCE. Whiskey.
BENTO. Nej tack.

En tung paus.

TIRCE. Ni har det väldigt hemtrevligt.
FRANK. Atmosfären är väldigt viktig för Emma. Hon har designat inredningen själv.

En tung paus.

BENTO. Det känns.

Den tunga pausen börjar bli outhärdlig.

FRANK. Vi klarar oss inte utan varandra.
TIRCE. Berätta om den där gången när hon blev uppehållen i affären…
FRANK. Hon blev uppehållen i affären. Jag visste inte var jag skulle ta vägen. Och då…
BENTO. Då sprang ni ut på gatan i bara kalsongerna.
FRANK. Känner ni till den historien?
BENTO. Alla känner till den, ni har berättat den tusen gånger på olika pratshower.
FRANK. Men det allra intressantaste känner ni inte till. Jag stängde inte ens ytterdörren… Jag glömde allt annat, så gärna ville jag se henne igen… Men här har vi ju min kärlek…

Ner för trappan kommer Emma – en obehaglig gammal tant som försöker se yngre ut än hon är. Bento och Tirce reser sig upp. Frank och Emma pussas demonstrativt. Tirce betraktar handlingen med hänförelse, Bento med avsmak.

FRANK. Kära du, låt bli, inte när vi har besök…
EMMA. Å, kära du…
BENTO. Å, kära du, du gör mig alldeles galen…

Emma tystnar. Det syns att det var precis det hon hade tänkt säga.

BENTO. Ni kunde väl åtminstone variera repertoaren en smula. (*Till professor Tirce.*) Jag varnade er ju – jag har ett utmärkt minne. Det här är standardinledningen på deras show. Enda skillnaden är att i studion brukar mister Wood säga »Kära du, låt bli, inte när vi är på besök« efter pussen.
EMMA. Ni är en elak liten pojke.

Emma sätter sig i en fåtölj.

TIRCE. Bento, vad ska det där vara bra för?
BENTO. Jag vill inte bli behandlad som en idiot.
TIRCE. Det är ingen som tänker behandla dig som en idiot. Framför dig har du två människor som älskar varandra, de pussas utan att äcklas av det och sover i samma säng.
FRANK. Vi har faktiskt bara en säng, ni kan kontrollera det själv.
BENTO. Tror ni att jag går på det här struntpratet?
TIRCE. Bento, de här människorna har levt ett långt liv… Vad skulle det vara för vits med att plåga sig så om de inte verkligen älskade varandra?
BENTO. Emma, jag kan se att ni är svårt sjuk. Ni kommer snart att dö…
FRANK. Vad tar ni er för friheter!
EMMA. Tyst med dig. (*Vänder sig till Bento.*) Ni är en uppmärksam pojke. Jag kommer snart att dö. Vad vill ni?
BENTO. Jag lovar er att inte en enda människa utanför det här rummet kommer att få veta något.
EMMA. Om vad?
BENTO. Sanningen.
EMMA. Vad ska ni med sanningen till?
BENTO. Det här är min lärare. (*Han pekar på Tirce.*) Han har förstört mitt liv…
TIRCE. Bento!

BENTO. … och inte bara mitt, utan många andras före mig. Vi är en förlorad generation. Vi har blivit matade med lögn. Men jag anklagar inte professorn för något, för han tror på det han lär ut. Hjälp honom att bli fri.

En lång paus. Till sist börjar kvinnan skratta.

EMMA. Det värsta är inte lukten och snarkningarna. Det värsta är när det ligger en främmande människa i din säng och han plötsligt börjar gråta i sömnen. I de stunderna hatar jag Frank.
FRANK. Därför har jag sovit på en luftmadrass här ute i vardagsrummet de senaste åren. Den är lätt att gömma.
EMMA. Och pussarna är inte så äckliga som alla säger. Man känner ingenting bara.
FRANK. Det viktigaste är att vara noga med munhygienen.

En lång paus.

EMMA. Nu vill ni väl veta vad vi har varit ute efter med allt det här?
BENTO. Nej.

Bento och Tirce reser sig och går ut. Emma och Frank sitter kvar i sina genomskinliga gammaldags fåtöljer. De tiger. Två människor, oändligt främmande för varandra.

Flash 18

Föreläsning nummer två.

BENTO. Mänskligheten är konservativ. Vi bevarar traditioner och deltar i alla möjliga meningslösa ritualer. Så varför dras vi inte till varandra? Om så bara av gammal vana? Det kan bara finnas en enda förklaring. Vi behöver inte varandra för att … vi inte behöver varandra. Och vi har aldrig behövt varandra.

Flash 19

Den traditionella mötesplatsen – vid cykelställen.

SANDY. Jag har köpt en ny cykel.

BENTO. Grattis.

SANDY. Föreläsningen var hemskt intressant idag. Det är hemskt intressant att lyssna på er.

BENTO. Sandy… Visst heter ni Sandy?

SANDY. Sandy.

BENTO. Vad ska ni med en ny cykel till? Den gamla var bra.

SANDY. Den var rostig. Och bromsarna var dåliga. Bromslamellerna var helt utslitna. Och jag kunde inte byta ut dem.

BENTO. Det var synd. Den gamla cykeln var bra. Mycket bra. Rostig, men bra.

SANDY. Men jag har inte kastat den. Min väninna har plats i garaget. Jag ställde den gamla cykeln i hennes garage. Om ni vill kan ni få den gamla cykeln.

BENTO. Jag ska tänka på saken. Tack för erbjudandet.

Flash 20

Föreläsning nummer tre.

BENTO. Låt oss anta att det en gång verkligen förekom attraktion mellan de grundläggande människoformerna, hur förklarar ni då att den försvann?

KVINNLIG STUDENT. Ekologin.

MANLIG STUDENT. Överbefolkningen.

KVINNLIG STUDENT 2. Professor Tirce förklarar det med förändringar i lagstiftingen…

BENTO. Närmare bestämt?

KVINNLIG STUDENT 2. Lagarna som reglerade produktionen av reklam ändrades.

BENTO. Fortsätt, eller måste jag dra orden ur er ett och ett?

KVINNLIG STUDENT 2. Det blev förbjudet med reklam som exploaterar den mänskliga sexuali…

Professor Tirce kommer inbrakande i föreläsningssalen. Han är full. Skitig. Orakad. Det är hemskt att lyssna på honom. Än rosslar, än brölar, än viskar han.

BENTO. Professorn, kanske ni borde åka hem?

TIRCE. Förrädare!

BENTO. Professorn, jag ber er att lämna salen.

TIRCE. Din jävla bulgar! Förrädare! Och jag som bara bad dig att vikariera för mig.

BENTO. Om inte ni går så gör jag det.

TIRCE. Tre föreläsningar. Ska det vara så svårt?
BENTO. Ni är full.
TIRCE. Din Judas!

Först står professor Tirce och hans doktorand Bento Bontjev och spottar och fräser på varandra, men snart rullar de runt på golvet och klöser och pucklar på varandra. Studenterna beskådar upphetsat slagsmålet mellan deras lärare. Sandy har slagit händerna för ansiktet. Hon tittar inte.

Flash 21

BENTO. Efter slagsmålet beställde vi kinesiska nudlar och fortsatte diskussionen i parken.

Flash 22

Bento, Tirce, studenterna och Sandy sitter på bänkarna eller direkt på gräset i parken. De äter nudlar ur pappkartonger med pinnar, dricker öl och fortsätter diskussionen. Tirce och Bento ser förskräckliga ut. Kläderna är sönderslitna, ansiktena är fulla med blåmärken och rivsår.

BENTO (*med raljant tonall*). Så de förbjöd reklamen att använda… (*Gör citattecken med ätpinnarna.*) … »sexuella« motiv, och…? Än sen då?
TIRCE. Låt mig slippa det där. (*Gör också citattecken med ätpinnarna.*) Ja, de förbjöd reklamen att använda motiv som provocerade den mänskliga sexualiteten. Utan citattecken.

Bento tar en stor klunk öl. Det ligger redan flera tomma burkar bredvid honom.

BENTO. Och då tog sexualiteten utan citattecken slut utan citattecken?
TIRCE. Precis. När den berövades sin ekonomiska bas vittrade sexualiteten bort.
BENTO. Löjeväckande.
TIRCE. Löjeväckande.
BENTO. Löjeväckande.
TIRCE. Det är inte löjeväckande alls. Det är tragiskt! Det är en tragedi! En tragedi! En tragedi! En tragedi! Mänskligheten berövades… Den berövades… Mänskligheten berövades… Det är en tragedi…
BENTO. Gud så drygt.

TIRCE. Vad är drygt?
BENTO. Du är dryg.

Flash 23

Bento och Tirce håller om varandra och sjunger, »Must to Be in Love«, »When I'm Sixty Four« och så vidare… Studenterna har blivit betydligt färre. Men den mest intresserade manliga studenten och den mest intresserade kvinnliga studenten (Cecilia) har inte gått. Också Sandy sitter kvar där hon satt.

CECILIA (*full och därför familjär*). Tirce, du borde inte dricka mer. Kom så går vi, jag ska hjälpa dig.
TIRCE. Jag dricker inte för att jag dricker. Jag dricker för att jag vill förstå. För när jag dricker så känns det som om jag tror på det som jag tror på när jag inte dricker.
CECILIA. Och när du inte dricker då, tror du på det som du tror på då?
TIRCE. När jag inte dricker så tror jag. Men inte på samma sätt som när jag dricker.
CECILIA. Kom ska jag hjälpa dig hem. Det är dags att gå hem.
TIRCE. Var är min öl.
CECILIA. Du har redan druckit tillräckligt.
TIRCE. Jag har inte druckit tillräckligt.
CECILIA. Professorn, vill ni vara så vänlig och lyssna på mig.
TIRCE. Vem är du då?
CECILIA. Jag heter Cecilia. Ni måste lyssna på mig.
TIRCE. Cecilia. Jag gillar ditt namn. Låt mig vara.

Flash 24

BENTO. Jag får erkänna att inte heller mitt och Sandys samtal utmärkte sig för något djupare innehåll.

Flash 25

SANDY. Jag fattar inte hur det gick till. Jag låste fast cykeln vid röret, men sedan visade det sig att jag hade låst ihop den med ramen på er cykel. Fast det inte var meningen.

BENTO. Och?

SANDY. Och nu tänker jag att det var riktigt bra att jag bara råkade låsa ihop dem… För då lärde vi känna varandra. Annars skulle ni aldrig ha hälsat på mig. Men det var inte meningen, jag gjorde det inte med vilje, förstår ni?

BENTO. Sandy. Drick tillsammans med mig.

SANDY. Jag dricker inte.

BENTO. Varför?

SANDY. Jag dricker inte bara. Jag vill inte.

Bento försöker titta på Sandy. Det går sådär. Han lyckas inte fokusera henne.

BENTO. Ge mig en öl.

Sandy ger lydigt Bento en öl.

Flash 26

Frank och Emma.

EMMA. Jag förstod ingenting.

FRANK. Det är ganska enkelt.

EMMA. Hur kan det vara ganska enkelt om jag inte förstod något?

FRANK. Okej, det är inte enkelt.

EMMA. Nej! Det är komplicerat. Det är ett inhumant och depraverat koncept. Det är motbjudande!

FRANK. Det är bara ett viktigt inslag i kärlekshysterin.

EMMA. Det sade du om den där bondagegrejen också.

FRANK. Än sen? Bondageshowen hade bra tittarsiffror. Vi fick bra betalt.

EMMA (*medger motvilligt*). I och för sig. Men som jag skämdes över att behöva uppenbara mig i studion i allt det där.

FRANK. Emma, det där är struntsaker… Vi behöver verkligen de där pengarna nu.

EMMA. Okej! Okej! En gång till då… Mycket långsamt bara.

FRANK. Hur känner du dig?

EMMA. Har inte du att göra med.

FRANK. Okej… Då börjar vi… Svartsjuka…

EMMA. Är det ett substantiv eller ett adjektiv?

FRANK. Ett substantiv. Svartsjuka är någonting som har med relationer att göra.

EMMA. Med kärlek?

FRANK. Ja, med kärlek också…

EMMA. Det vet du ingenting om.

FRANK. Det är en negativ känsla som kan uppstå när man upplever sig få för lite kärlek…

EMMA. Å nej…

FRANK. Distrahera inte mig…

EMMA. Det är alltså nåt slags negativ icke-existerande skit som kan uppstå när man upplever sig få för lite av nåt annat slags negativ icke-existerande skit.

FRANK. Snälla, Emma… Snälla, jag ber dig. Det här är verkligen inte lätt för mig.

EMMA. Säger du det.

FRANK. Jag försöker hitta en utväg.

EMMA. Är svartsjuka en utväg?

FRANK. Svartsjuka kan blåsa nytt liv i vår gamla legend.

EMMA. Förklara hur i så fall. Men så att man begriper och med konkreta exempel.

FRANK. Tänk dig att du lägger märke till att jag har varit disträ på sistone. Avbryt mig inte. Du ser att jag har blivit disträ på sistone och att jag kan ligga timmavis i sängen tillsammans med Dolores…

EMMA. Menar du sjuksköterskan eller vår granne?

FRANK. Det spelar ingen roll. Låt oss säga grannen.

EMMA. Och…

FRANK. Så vi ligger där tillsammans, hon och jag, och när du frågar mig om något så svarar jag frånvarande, och det är som om jag försöker gömma någonting för dig…

EMMA. Vad?

FRANK. Det spelar ingen roll.

EMMA. Det gör det visst.

FRANK. Ja, jag vet inte… Det här är komplicerat för mig också, Emma, jag förstår inte heller allt. En enda sak har jag förstått, och det är att svartsjuka på något sätt hänger ihop med information. Nånting måste ha skurit sig i informationen, nån sorts komplikation…

EMMA. Frank, du pratar smörja…

FRANK. Vi försöker på ett annat sätt. Vi behöver inte förstå någonting. Säg bara att du har svartsjuka. Det räcker.

EMMA. Frank, försök inte lura dig själv… Om vi inte är tillräckligt övertygande med den här idiotin får vi aldrig vara med i teve igen.

FRANK. Du kan försöka strypa mig. Jag tror det också hänger ihop med det på något sätt…

Emma försöker strypa Frank.

EMMA. Nej. Jag känner ingenting.

FRANK. Du strypte mig för svagt.

EMMA. Jag kan inte hårdare. Jag har artros.

FRANK. Fan också!

EMMA. Lugn i stormen! Allt löser sig. Om kärleken hänger samman med kroppskontakt, med att tränga in i varandra…

FRANK. Ja, ja…

EMMA. Då är svartsjukan också…

FRANK. Ja, precis.

EMMA. Om du älskar mig, då ligger du hos mig. Och om du ligger hos Dolores. Då betyder det… att du älskar henne också.

FRANK. Det är logiskt.

EMMA. Och då betyder det att jag… att jag också älskar henne. Förmodligen är det det som är svartsjuka.

FRANK. Ja, kanske det! (*Tänker efter.*) Nej, det är nånting som inte stämmer här. Som jag har förstått det är svartsjuka en särskild sorts ilska.

EMMA. Då försöker vi på ett annat sätt… Om kärlek är att tränga in i varandra…

FRANK. Kärlek är att tränga in i varandra.

EMMA. Då spelar det väl ingen roll vem man tränger in i?

FRANK. Kanske gör det det i alla fall. Vi vet bara inte varför.

EMMA. Jag tror jag blir galen! Det spelar ju ingen roll! Det inser ju vem som helst.

FRANK. Ja, inser vem som helst…

EMMA. Kanske blir man av med någonting, kanske är det något som blir sämre… Om du tränger in i Dolores, kanske det skulle förändra någonting?

FRANK. I mig? Eller i henne?

EMMA. Jag vet inte.

FRANK. Det här blir bara dumt. Vad skulle förändras av det? Jag tänker ju inte bita henne eller något.

EMMA. Frank. Vet du vad jag tänker säga till dig nu…?

FRANK. Ge inte upp, Emma…

EMMA. Det här är rena struntpratet.
FRANK. Ge inte upp, Emma…
EMMA. Det tjänar ingenting till.
FRANK. Ge inte upp, Emma…
EMMA. Lugna dig, Frank… Allt är över.

Flash 27

BENTO. Jag har ont i huvudet.
SANDY. Det är för att du inte tog någon aspirin, fast jag försökte ge dig en tablett aspirin. Om man tar en aspirin får man inte så ont i huvudet på morgonen.

Bento betraktar häpet den halvnakna Sandy, som kommer med juice och nyrostade smörgåsar till honom.

SANDY. Vill du att jag ska steka lite ägg och bacon?
BENTO. Lite senare.
SANDY. Då får du laga det själv.

Sandy drar på sig t-shirten. Nu är hon tillräckligt påklädd för att kunna gå till sin föreläsning.

SANDY. Kanske du vill ha en aspirin nu?
BENTO. Det behövs inte.
SANDY. Om du blir sugen på kaffe eller någonting annat är det bara att leta ute i köket. Jag är på väg att komma för sent till föreläsningen. Jag har ingen extranyckel, så om du vill gå innan jag kommer tillbaka är det bara att slå igen dörren.
BENTO. Okej.

Sandy går ut. Bento ligger i den främmande sängen och försöker komma ihåg hur föregående kväll slutade.

Flash 28

Emma och Frank sitter bredvid varandra framför en videokamera. De ser noga till att inte röra vid varandra.

EMMA. Och sedan slutade vi prata med varandra.
FRANK. Helt.
EMMA. Vi hade ingenting att prata om längre. Vi hatade varandra.
FRANK. Vi hade varit tvungna att pussas alldeles för ofta.
EMMA. Ja, vi pussades alldeles för ofta. Sådant har sitt pris.
FRANK. Emma. Har du sagt allt du hade att säga?
EMMA. Jag… Ja, jag har sagt allt. Jag vill tacka alla som trodde på oss under alla dessa år. Tack. Kanske har ni bättre tur än vi. Frank, nu är det din tur…
FRANK. Det som jag nu kommer att säga har jag aldrig tidigare sagt… Men jag har drömt om att säga det i nästan femtio år nu…

Frank tar sats för att säga det som han har drömt om att säga i nästan femtio år.

FRANK. Kärleken finns inte.

Frank reser sig upp och går fram till videokameran.

FRANK. Ska jag stänga av?
EMMA. Nej. Först skulle du ju ge mig medicinen.
FRANK. Det hade jag helt glömt.
EMMA. Det är viktigt. Annars kanske de anklagar dig.
FRANK. Ja, det har du rätt i.
EMMA. Där ser du, så klok jag är. Jag har tänkt på allt.

Frank ger Emma vin och tabletter. Emma löser upp ett helt paket kraftiga sömntabletter i vinet.

EMMA. Skål på er, alla som vi har lurat!

Hon dricker ur, och tar ingen notis om att hon spiller ut halva glaset över den vita blusen.

EMMA. Nu kan du stänga av.

Frank stänger av kameran.

EMMA. Den här videon kommer du att få bra betalt för.
FRANK. Mycket bra betalt, Emma. Mycket bra betalt.
EMMA. Du kommer att kunna åka någonstans… Du har ju alltid drömt om att resa.
FRANK. Det kommer jag att göra också.
EMMA. Frank, du är en bra vän.
FRANK. Var. En gång i tiden var jag en bra vän åt dig.

Frank läser tidningen. Emma är på väg att somna.

EMMA (*genom sömnen*). Vet du vad vi verkligen inte kommer att göra nu?
FRANK. Vad?
EMMA. Pussa varandra farväl.

Frank skrattar glatt. Emma ler, på väg att somna in. När han skrattat klart återgår Frank till tidningen. När Emma somnat in slutgiltigt tar Frank ut videokassetten och sliter noggrant ut hela magnetremsan. Sedan bränner han den i ett keramiskt askfat format som en and. Sedan tar han av strumpan på höger fot. Och därefter tar han fram ett gevär och går ut i badrummet.

Flash 29

Cecilia berättar för en tjejkompis om en historia som hon var med om för några dagar sedan. Tjejkompisen är inte särskilt intresserad, men det lägger Cecilia inte märke till.

CECILIA. Jag gick in på ett av de här snabbköpen och började hälla upp tomatsoppa åt mig. Men så förstod jag med en gång att det inte var det jag ville ha. Så jag bad kassören om ursäkt och köpte en kopp kaffe, någon godsak och en ask tandtråd. Du vet hur de där snabbköpen ser ut, de där automaterna som brukar stå i ett hörn med ett förhänge för. Och de som står i bakom disken är rena katastrofen, de pratar nästan ingen engelska alls.
– Funkar den? frågar jag.
– Ja, säger han. Barn.
– Jag vet.
– Göra barn.
Jag växlade tio dollar hos honom för att få småmynt. Ordet växla förstod han i allafall. Men när jag tittar på displayen är det en lampa som inte lyser.

– Varför lyser inte den? frågar jag.

Han förstår inte. »Barn bra.«

– Varför lyser den inte?

– Den andra lyser.

– Jag vill inte ha den andra, jag vill ha den här!

Precis då kommer min kompis Zoja in i affären, du känner inte henne. Men hon är bra.

– Planerar du barn? frågar hon. En pojke eller en flicka?

– Jag vet inte riktigt.

Och hon bara: »Pojkar är mer hygieniska. Ta en pojke.«

– Men knappen »pojke« lyser inte.

– Det finns en annan automat på bensinmacken.

– Det känns dumt, han har redan växlat en tia åt mig.

»Ta en flicka då«, säger hon, »en flicka är också bra.«

Så jag stoppade i ett mynt i inkastet. Men det hoppade ut igen i växelluckan.

Zoja säger: »Sånt händer, stoppa i det igen.«

Men jag vet inte om jag vill ha barn längre. Kanske ska jag ändå ta lite soppa i stället, tänker jag. Fast det luktar tomatsoppa. Jag tycker om tomatsoppa, jag tycker bara inte om lukten. Och sen tänker jag att nej, jag vill inte ha några barn, vad ska jag med barn till? Det är bara en massa bök med barn. Och det är inte det som är mitt problem, jag vill bara… förändra något. Jag vill förändra något i mitt liv. Jag drar fram lite tandtråd ur asken och… använder den. Bingo! Kan du tänka dig, en bit jordnöt hade fastnat i en lagning. Och i tre dagar hade jag gått runt med den och inte kunnat begripa vad det var som var fel. Du kan inte tänka dig så glad jag blev när jag hittade anledningen. Jag var så lycklig att jag hade kunnat förändra allt.

Flash 30

Tirce står och häller ut innehållet i sina flaskor i handfatet. Då och då lapar han i sig lite av vätskan som rinner ut.

TIRCE. Egyptierna pånyttföddes. Grekerna pånyttföddes. Rovdjuren pånyttföddes, sjuka barn simmar runt i bassänger tillsammans med krokodiler… Det är en sorts terapi! Det finns så mycket smärta och så mycket terapi här i världen! I er nya satans åskskimrande skitvärld! Whiskey! Jag har levt ett långt liv med den. Och jag har inte tillåtit mig att spilla så mycket som en droppe förgäves. Inte för att jag är alkoholist, fast alkoholist är jag, det är sant… Det är bara det att jag har respekt… Vilken idiot skulle hälla ut en Laphroaig med bismak av torv?

Inte ens den Tirce som vi kände förr är förmögen till något sådant! Tirce skulle inte ens få för sig att hälla ut urin i handfatet, inte ens en stinkande Jim Bean skulle han hälla ut. Inte så mycket som en droppe. Tirce har pånyttfötts! Grekerna pånyttföddes. Och nu har Tirce pånyttfötts. Ni skulle ju aldrig få för er att börja prata med en modern grek om Platon. Det är uteslutet, det är meningslöst, det är som att prata med ryssar om Tolstoj – helt bortkastat. Ryssar, greker, egyptier, alla dessa löjliga små folk med sina stora ambitioner – nu är de borta. Istället för grekerna finns det nu greker. Och istället för ryssarna – ryssar. Istället för egyptierna – egyptier som vi bara känner alltför väl. Istället för kvinnor så finns de där kvinnorna som vi känner. Det är ett fullkomligt sönderfall. Jag försöker förresten inte försvara Tirce. Tirce hade allt och använde upp det. Nu är tiden kommer att betala tillbaka… Nu är smärtans tid kommen! Snart kommer Cecilia hit och då kommer Tirce inte att tala med henne om sex längre. Tirce kommer att dra på sig en nätbrynja, Tirce kommer att dra på sig underbyxor av läder, Tirce är inte teoretiker längre… Nej! Tirce är inte teoretiker längre! Snart kommer Cecilia hit och då ska Tirce gör allt som han har läst om och skrivit om… Det är mycket viktigt att om så bara en enda gång i livet göra allt som man har skrivit om hela sitt liv… Cecilia, ryssarna, grekerna… Cecilia, fransmännen, hur ska jag ta mig an henne? Deltar händerna i alltihop på något sätt? Eller inte? Var ska jag göra av dem? Så många viktiga frågor, jag skulle behöva ett längre liv för att få rätsida på dem… Jag har forskat i armbågarnas roll. Men armbågarna är inte allt. Förutom armbågarna finns naglarna, penisarna, skenbenen… Det är omöjligt att studera allt. Det är omöjligt att hålla hela detta kaos i huvudet, det behövs något slags princip… Någonting som organiserar rörelserna, som kan få alla dessa motstridiga impulser att samsas med varandra, i fred… Det var ett bra ord – fred. Kanske kärleken verkligen är samma sak som fred? Jag har hört en sådan förklaring, men jag tog aldrig den på allvar. Fred mellan varje mage och varje vagina, fred mellan fingrar och ögon, fred mellan rörelserna och ron, mellan inandning och utandning, mellan längd och vikt, ålder och lukt… Nej, struntprat… Man ska akta sig för att försöka ersätta vetenskap mot tomma ord. Det råder inte och kan inte råda någon fred mellan människa och människa. Det är bevisat. Nej, kärleken är något annat. Jag måste leta efter den. Jag måste leta. Cecilia, din hynda, var håller du hus nånstans?

Flash 31

Bento har anlagt skägg. Visserligen rätt ojämnt tills vidare, det växer i tofsar. Men Bento ger sig inte. Han behöver skägg. Han är nu fullvärdig lärare.

Vid cykelställen.

SANDY. Hej.
BENTO. Hej.
SANDY. Är det sant att professor Tirce är död?
BENTO. Ja. Nu är det jag som undervisar på institutionen.
SANDY. Varför dog han?
BENTO. Han bara dog. Förmodligen drack han mer än vanligt.
SANDY. Han drack mycket.
BENTO. Ja. Tyvärr.
SANDY. Jag har inte varit med på länge.
BENTO. Jag har inte sett dig på ett år.
SANDY. Jag har varit borta i mer än ett år. Jag tog ledigt.
BENTO. Precis vad jag trodde. I gengäld har du ett barn nu.
SANDY. Ja.

I bärselen på Sandys bröst rör sig ett spädbarn.

BENTO. Ungar är så lustiga.
SANDY. Ja. Särskilt den här. Bento, visa hur du kan skratta. Han vill inte nu.
BENTO. Bento är ett bulgariskt namn.
SANDY. Jag blev så förtjust i det.
BENTO. Jag heter också Bento. Det är också ett bulgariskt namn.
SANDY. Jag vet. Det är ett bulgariskt namn. Jag gillar allt bulgariskt.
BENTO. Bulgarerna har en högtid som heter »Trifon Zarezan«. Den dagen dricker de det unga vinet. Den som dricker mest vinner en stor hemmagjord medalj.
SANDY. Har du en sådan medalj?
BENTO. Jag är född i Amerika. Men min farfar har en. Han bor i Bulgarien.
SANDY. Om du hade varit född i Bulgarien hade du också haft en.
BENTO. Ja, det tror jag. Nu måste jag gå till föreläsningen. Det var roligt att träffa dig.
SANDY. Jag också.

Flash 32

Bento och hans studenter studerar pornografi.

BENTO. Vad säger ni om det här?

Studenterna som trängs runt professor Bento Bontjevs bord ser plågade ut. Man hör utrop som »Ånej!« och »Herregud!«.

BENTO. Nu förstår ni att det här inte är något annat än iscensättningar och reproduktioner av olika sjuka surrealistiska fantasier. Det återspeglar inte verkligheten på något vis. Det är uppenbart att folk aldrig skulle kunna göra något sånt med varandra.

Studenterna är chockade. De sista resterna av deras tro på att mänskligheten haft ett sexuellt förflutet är bortblåsta.

Flash 33

SANDY. Jag glömde säga en sak.
BENTO. Vad?
SANDY. Den där cykel… Den gamla. Den som du gillade… Den står fortfarande kvar i garaget.
BENTO. Den rostiga?
SANDY. Den rostiga, ja. Du gillade den. Det är bara bromslamellerna som behöver bytas ut.
BENTO. Ja, lamellerna behöver bytas ut.
SANDY. För allt annat är helt okej.
BENTO. Ja, det är en mycket gammal och bra cykel. En raritet.
SANDY. Den står fortfarande kvar i garaget. Du kan hämta den när du vill.
BENTO. Tack.
SANDY. Jag ville bara att du skulle veta.
BENTO. Tack.
SANDY. Den kommer att vänta på dig så länge som det behövs.

Flash 34

CECILIA. Bento!
BENTO. Cecilia, vad roligt att se dig! Hur är läget?
CECILIA. Har du bråttom?

BENTO. Jag har bråttom. Men det var roligt att se dig. Du borde titta förbi lite oftare.

CECILIA. Har du föreläsning nu?

BENTO. Ja, jag tycker inte om att komma för sent.

CECILIA. Professorn tyckte inte heller om att komma för sent.

BENTO. Jag minns det.

CECILIA. Har du sett nyheterna idag?

BENTO. Jag tittar inte på teve.

CECILIA. De har upptäckt en ny stam i Amazonasbassängen…

BENTO. Det tror jag inte på. Det är bara legender igen. Eller senila berättelser.

CECILIA. Den här gången är det inga legender. Indianerna gör det.

BENTO. Var inte naiv, Cecilia.

CECILIA. Deltagarna i expeditionen levde i den här stammen i två månader. De har tagit flera filmer. Indianerna gör det.

BENTO. Vad är det för en stam?

CECILIA. Rena vildar. Stenyxor. Gör upp eld genom friktion.

BENTO. Än sen? Det följer böckerna till punkt och pricka…

CECILIA. Inte i allt. Men det kan inte vara ett misstag. Indianerna gör det.

BENTO. Varför har du kommit hit, Cecilia?

CECILIA. För att Tirce bad mig.

BENTO. Tirce är död.

CECILIA. Tirce bad mig att gå till dig den dagen som de hittar bevis.

BENTO. Varför det?

CECILIA. För att titta på dig. Bara för att titta.

Flash 35

MANLIG STUDENT. Det kommer inte fler.

BENTO. Kanske de har ställt in föreläsningen? Och glömt att meddela mig?

MANLIG STUDENT. Det tror jag inte.

BENTO. Så varför är det ingen här?

MANLIG STUDENT. Det är ingen som bryr sig om studierna längre… De har delat upp sig i par för att ta igen allt som de har försummat…

BENTO. Herregud. En psykos. En masspsykos. Och vad gör ni här? Varför har inte ni hittat ett par åt er?

MANLIG STUDENT. Jag är bög.

Studenten ser på Bento med sin klara blick. Sandy kommer in.

BENTO. Å, Sandy, så glad jag är att se dig… Var har du parkerat bilen?
SANDY. På polisstationen. Nu för tiden vågar man ju inte lämna barnet ensamt på gatan.

Flash 36

BENTO. Det tog fyra dagar innan alla slutgiltigt begrep att den så kallade kärleken inte är något för barn… Inte förrän efter en vecka började studenterna återvända till sina studier. Det tog en månad innan situationen stabiliserade sig på de globala fondmarknaderna. Det gick ett helt år innan de lade ner min kurs…

Flash 37

PROFESSOR SAPIRIDIS. Bento, ni är en god lärare. Det gör mig ont att förlora dig.
BENTO. Mig också…
PROFESSOR SAPIRIDIS. På ett helt år är det bara två studenter som gått på era föreläsningar… Sandy. Och den andre… Han är visst bög.
BENTO. Så kallad bög.
PROFESSOR SAPIRIDIS. Bento, du måste lära dig att se verkligheten som den är… Jag finner också dessa nyordningar motbjudande. Men vetenskapsmannens styrka är att han förmår se sanningen i vitögat.
BENTO. Jag tänker inte säga emot…
PROFESSOR SAPIRIDIS. Det gör ni rätt i… Varför streta emot? Låt oss hellre fundera på vad du skulle kunna förbereda för kurs inför kommande termin. Vad sägs om temat »Modern sexualmoral«? Det är förresten inget jag insisterar på… Du får gärna föreslå tema själv.
BENTO. Jag kommer antingen att undervisa i »Kritik av sexualteorin« eller inte undervisa alls.
PROFESSOR SAPIRIDIS. Begriper du hur dumt det låter? Du förnekar den sexuella attraktionen å yrkets vägnar samtidigt som dina föreläsningar följs av inalles två adepter, varav åtminstone den ena är förälskad i dig.
BENTO. Vad är det för absurda rykten?
PROFESSOR SAPIRIDIS. Alla vet om det.
BENTO. Och jag är principiellt emot ett begrepp som »förälskad«.

PROFESSOR SAPIRIDIS. Bento. Du har bara ett liv. Fan vet hur länge det kommer att ta innan den här uppståndelsen lägger sig. Var klok.

BENTO. Jag vill inte.

PROFESSOR SAPIRIDIS. Tänker du förbereda en ny kurs?

BENTO. Nej.

PROFESSOR SAPIRIDIS. Synd. Väldigt synd.

Flash 38

BENTO. Det här är vår sista lektion. De lägger ner min kurs.

SANDY. Det är inte rättvist. Det kan de inte göra.

BENTO. Vi kan träffas en gång i veckan. Eller två. I parken. Eller hemma hos mig.

SANDY. Eller hemma hos mig.

BENTO. Utmärkt.

SANDY. Vi kan träffas ännu oftare.

BENTO. Oftare går inte. Jag har fått arbete. Universitetsteatern behöver en konsulent.

SANDY. Jag skulle också kunna försöka skaffa jobb på teatern. Jag har hört att de behöver en manager.

BENTO. Utmärkt. Och vad säger du?

STUDENTEN. Jag har träffat en kille.

BENTO. Jag har också träffat en massa killar. Och Sandy också.

STUDENTEN. Det är något annat. Han ska flytta till St. Louis. Skit också va. Och jag fattar att det är dumt. Men jag… jag flyttar efter honom.

BENTO. Bekymra dig inte! I en värld där folk bara är intresserade av andras könsorgan är St. Louis inte sämre än alla de andra skitstäderna.

Flash 39

BENTO. Jag är glad att min elev har lämnat mig. Även om jag inte erkänner kärleken är det mycket möjligt att enskilda personer tror uppriktigt på den. Och jag ogillar tanken att jag skulle kunna uppväcka ett dylikt sjukligt tillstånd.

Flash 40

SANDY. Jag är glad att jag är den enda eleven som är kvar hos professor Bontjev. Väldigt glad. Jag tycker inte att killen som flyttade till St. Louis verkade tro så särskilt på vad professorn lärde ut.

Flash 41

BENTO. Sandy. Sandy. Kalla mig inte för »professorn«.
SANDY. Okej.
BENTO. Du förstår… Vi har känt varandra så länge. Bento räcker.
SANDY. Bento. Utmärkt. Jag gillar det namnet.
BENTO. Samma som din son.
SANDY. Ja, precis samma.

Flash 42

Bento är upphetsad och tilltufsad. Han har precis varit i slagsmål med en man och en kvinna.

SANDY. Bento, du får inte reagera så där.
BENTO. Men de kysstes ju.
SANDY. Låt dem kyssas… Det är deras ensak.
BENTO. Men jag vill inte att Bento ska se det. Jag vill inte att din son ska växa upp och ta intryck av dessa ständiga exempel på offentligt hyckleri.
SANDY. Och jag vill inte att han ska växa upp till neurotiker… Jag kan inte gömma verkligheten för honom.
BENTO. Vad är det du kallar för verklighet? Det här motbjudande falska spelet?
SANDY. Detta spel som är vår värld. Om som människor spelar så passionerat… Bento måste få se detta.
BENTO. Varför?
SANDY. För att veta. Och kunna…
BENTO. Kunna imitera intresse för ett stycke främmande kött?
SANDY. Bento. Pojken får bestämma själv om han ska spela med eller inte. Det måste vara hans val.
BENTO. Du talar som om du kan tänka dig att de här missfostren på gatan faktiskt har rätt.

SANDY. Det kan jag inte.

BENTO. Du talar som om du trodde på kärleken.

SANDY. Jag… Du din usla skitstövel! Förrädare! Din ruttna lilla slaviska skit! Efter allt. Efter alla dessa år!

BENTO. Sandy…

SANDY. Din bulgar! Din skithög!

BENTO. Sandy…

SANDY. Hur skulle jag kunna tro på kärleken? Jag har gått i din skitklass i fem hela år, jag är din bästa elev! Din enda elev! Din skit! Din skit! Din skit! Jag hatar kärleken! För det är den här skitkärleken som gör att jag inte kan leva som alla andra… Jag vill inte se dig mer!

BENTO. Jag tänkte bara på Bento.

SANDY. Du har ingen rätt att tänka på Bento. Bento är min son. Du har inget med honom att göra.

Flash 43

BENTO. Hej.

SANDY. Vi har redan träffats idag.

BENTO. Jag förstår… Men på teatern… vägrar du att prata med mig.

SANDY. Vad menar du? Jag hälsade på dig idag. Och igår också.

BENTO. Du har inte pratat med mig på ett halvår.

SANDY. Inte?

BENTO. Du kommer inte längre till mina föreläsningar.

SANDY. Jag är färdig med föreläsningarna. De kostade mig alldeles för dyrt.

BENTO. Jag ville bara… Jag har bara kommit över nya data… En väldigt intressant anmärkning av Oscar Wilde. Den styrker att jag har rätt.

SANDY. Jag är inte intresserad.

BENTO. Men den bevisar att jag har rätt.

SANDY. Jag vet att du har rätt.

BENTO. Alla har fel.

SANDY. Jag vet.

BENTO. Har du… har du någon?

SANDY. Nej. Jag har ingen.

Flash 44

BENTO. Hej.

SANDY. Vi har redan träffats på jobbet.

BENTO. Jag skulle vilja fråga dig…

SANDY. Vi kan prata imorgon på teatern.

BENTO. Jag kommer inte att vara där imorgon. De behöver ingen konsulent längre.

SANDY. Varför det?

BENTO. De anser att de vet bättre än jag nu – hur man spelar förälskad.

SANDY. Dumheter. De kan omöjligt veta det bättre än du. Du har studerat de här frågorna i tio år.

BENTO. Ja, men de anser sig inte behöva mina kunskaper längre.

SANDY. Dumheter. Ingen förstår sig på kärlek bättre än du.

BENTO. De anser att jag är alldeles för ironisk… Fast jag verkligen har ansträngt mig att bara tillhandahålla information.

SANDY. Du kan stämma dem. De har inte rätt att avskeda dig på grund av dina övertygelser.

BENTO. Jag tänker inte stämma någon.

SANDY. Det är din ensak. Jag har bråttom. Jag måste hämta Bento i skolan.

BENTO. Hur är det med honom?

SANDY. Utmärkt.

Flash 45

BENTO. Hej!

SANDY. Hej!

BENTO. Sandy, jag vill inte att du ska…

SANDY. Vad vill du inte?

BENTO. Jag vill inte att du ska tycka att jag förföljer dig…

SANDY. Varför skulle du förfölja mig?

BENTO. Så då tycker du inte att jag förföljer dig?

SANDY. Naturligtvis inte.

BENTO. Så bra. Jag…

SANDY. Jag har bråttom. Kan vi ta det en annan dag?

BENTO. Förstås!

SANDY. Utmärkt.

Flash 46

BENTO. Sandy!

SANDY. Fan också!

BENTO. Blir du inte glad av att se mig?

SANDY. Du råkade bara dyka upp precis när jag är som mest upptagen.

BENTO. Förlåt. Jag tar det en annan dag.

SANDY. Tack.

BENTO. Tack själv.

Flash 46

BENTO. Ursäkta, jag kommer förmodligen olägligt igen?

SANDY. Som alltid.

BENTO. Förlåt. Vi pratar sen nån gång.

SANDY. Prata nu.

BENTO. Men du har ju bråttom.

SANDY. Det har jag alltid.

BENTO. Minns du att du pratade om cykeln…

SANDY. Vad då för cykel?

BENTO. Den rostiga.

SANDY. Den rostiga?

BENTO. Din gamla cykel. Man kan bara byta ut bromslamellerna så är den bra sen.

SANDY. Nu minns jag…

BENTO. Det är bara det att… Jag har inte hittat något arbete än… Jag skulle ha riktig nytta av en bra cykel. Att cykla på. Min har gått sönder.

SANDY. Bento, jag tror att jag har kastat den.

BENTO. Du har kastat den! Utmärkt. Förlåt att jag störde.

SANDY. Ingen fara.

BENTO. Det var bara det att du sade att jag kunde hämta den när som helst om jag behövde den.

SANDY. Men jag har kastat den.

BENTO. Förlåt.

SANDY. Förlåt själv.

BENTO. Hejdå.

SANDY. Hejdå.

Flash 48

SANDY. Hej!

BENTO. Sandy!

SANDY. Nå, tror du på kärleken nu då?

BENTO. Varför skulle jag göra det?

SANDY. Tja… Efter alla år som gått. Alla har vant sig. Det visade sig vara så bekvämt.

BENTO. Är du… gift?

SANDY. Jo jag tackar… (*Hon skrattar.*) Jag är ju din elev. Det är bara det att allt runtom oss är så… genomsyrat av kärlek.

BENTO. Ja, det är en stor industri.

SANDY. Ja, den har haft mycket positiva inverkningar på ekonomin.

BENTO. Fattas bara! Kärleken är en utmärkt anledning att slösa pengar.

SANDY. Hur står det till på jobbfronten?

BENTO. Jag packar varor på ett snabbköp. Jag har till och med en ny cykel.

SANDY. Splitter ny?

BENTO. Splitter ny. Billig. Men splitter ny.

SANDY. Jag är glad för din skull.

BENTO. Och du, hur… Skulle du vilja ge mig din gamla cykel?

SANDY. Jag… nej. Jag sade ju att jag har kastat den.

BENTO. Du hade kunnat ge den till din son.

SANDY. Jag köpte en ny till honom för länge sedan. Och nu har han köpt en bil för egna pengar.

BENTO. En bil… Utmärkt… Men varför har du kommit hit?

SANDY. Jag ångrar inte att jag slutade studera för dig den där gången.

BENTO. Du var min bästa elev.

SANDY. Det är så länge sedan. Men… Jag anser inte att man ska sluta studera bara för att man är fyrtio.

BENTO. Du har rätt. Jag är av den uppfattningen att människan bör studera hela sitt liv.

SANDY. Min son har blivit vuxen. Nu går jag en kurs i skådespeleriets konst.

BENTO. Så intressant. Kommer du att kunna spela på din teater?

SANDY. Nej. Jag är ingen professionell skådespelare. Jag vill bara lära mig mer om det… Jag tror att du hade kunnat hjälpa mig.

BENTO. Hur?

SANDY. Jag skulle kunna konsultera dig. Min roll är förälskad. Jag förstår inte vad det är hon känner.

BENTO. Du kan väl fråga kvinnorna som läser tillsammans med dig.

SANDY. Jag tror inte på dem. De talar i stereotyper. Allt de vet om kärlek har de lärt sig på teve.

BENTO. Men jag är ju…

SANDY. Det spelar ingen roll att du inte tror. Du vet ändå mer om det här.

BENTO. Jag kan göra ett försök.

SANDY. Jag skulle kunna betala dig tio dollar i timmen.

BENTO. Fjorton.

Flash 49

Sandy håller en monolog.

SANDY. Allt som jag ville säga till dig… Allt som jag sade till dig i drömmen… Alla ord, alla tecken, allt som skapats för att vi ska kunna uttrycka våra tankar… Allt är… för futtigt. När det inte längre finns några begrepp kvar… När allt är uttömt, då vill jag… då vill jag bara vara vid din sida. Det finns inget större.

BENTO. Inte illa.

SANDY. Verkligen?

BENTO. Låt oss titta närmare på dina typiska misstag. Vad tror du, är din roll ung?

SANDY. Jag vet inte. Men jag tror inte det.

BENTO. Och mannen som hon vänder sig till? Är han ung?

SANDY. Nej, han är inte ung längre.

BENTO. Som du uttalar repliken nu är det omöjligt att förstå hur gammal du är. Åldern är mycket viktig. Självaste Ovidius skriver att åldern är kärlekens lekamen. Du måste repetera mer. Du måste känna. Och du måste tro på din kärlek. Nu tror du inte på den.

SANDY. Men kärleken finns ju inte.

BENTO. Det vet ju inte din roll.

SANDY. Nej, det har du rätt i. Jag tar om det.

BENTO. Förstås.

SANDY. Allt som jag ville säga till dig… Allt som jag sade till dig i drömmen… Alla ord, alla tecken, allt som skapats för att vi ska kunna uttrycka våra tankar… Allt är… för futtigt. När det inte längre finns några begrepp kvar… När allt är uttömt, då vill jag… då vill jag bara vara vid din sida. Det finns inget större.

BENTO. Det låter redan bättre.

SANDY. Jag tar om det igen.

BENTO. Och igen och igen. Du kommer att behöva repetera väldigt mycket för att få den här rappakaljan att låta övertygande. På det här stadiet hade jag till och med velat föreslå att du inte ska hålla dig strikt till texten, utan improvisera. Använd dina egna ord. Vem har skrivit pjäsen, förresten?

SANDY. Det är… en modern författare. Du känner inte till honom.

BENTO. Okej. Då sätter vi igång.

SANDY. Allt som jag ville säga till dig…

Flash 50

SANDY. Såg du som de applåderade?

BENTO. Ja, publiken tog emot dig bra.

SANDY. Och du då, tyckte du om det?

BENTO. Jag tyckte om det, ja.

SANDY. Alltihop är tack vare dig. Det var du som berättade vad min roll kände.

BENTO. Men du kan ännu bättre.

SANDY. Jag kan ännu bättre. Jag måste bara repetera mera.

BENTO. Ja, det är repetitionerna som är nyckeln.

SANDY. Du skulle kunna flytta in hos mig ett tag. Min son Bento har kommit in på college.

BENTO. Då skulle vi kunna tillämpa immersionsmetoden i repetionerna.

SANDY. Å, ja… Det skulle vara hemskt bra för min karriär.

Flash 51

Vardagsrummet hemma hos en populär teaterskådespelerska. Sandy och en journalist sitter i gammaldags genomskinliga fåtöljer. Bento (lätt åldrad) bjuder gästerna på något att dricka.

JOURNALISTEN. Ni har det väldigt hemtrevligt.

SANDY. Atmosfären var väldigt viktig för folk förr i tiden. Det kallades för »att reda ett kärleksnäste«. Vi är så illa tvungna att hålla på med den här skiten.

JOURNALISTEN. Det är rätt populärt i våra dagar också.

SANDY. Idag saknar det uppriktighet. Folk bara spelar kärlek. Allt är genomsyrat av hyckleri. De slösar enorma summor på heminredning bara för att kunna intala sig att de känner någonting.

JOURNALISTEN. Så då tror ni inte på kärlek?

SANDY. Vi tror inte på kärlek. Eller hur, Bento?

BENTO. Kärleken är någonting de har hittat på för att julhandeln ska gå upp.

JOURNALISTEN. Men ni har verkligen ett hemtrevligt kärleksnäste.

SANDY. Mitt arbete kräver det. För att jag ska förstå dem jag spelar bättre.

JOURNALISTEN. I era många intervjuer har ni flera gånger sagt att ni har er vän och lärare Bento Bontjev att tacka för er framgång. Men våra läsare frågar sig om ni inte också hyser andra känslor för honom än vanlig mänsklig tacksamhet?

SANDY. Bento har gjort mycket för mig. Men det som jag är honom mest tacksam för av allt är att jag har levt mitt liv utan hyckleri och självbedrägeri. Han har skänkt mig styrkan att inse och acceptera min egen ensamhet.

JOURNALISTEN. Bento, ni är känd som en ursinnig kritiker av den moderna moralen. Hur kan det då komma sig att er elev är så god på att återge kärlekens minsta nyans?

BENTO. Sandy är ett riktigt proffs. Min respekt för henne är gränslös. Vi repeterar mycket. Jag försöker spela med. Vi repeterar väldigt mycket.

Några barn springer genom rummet, de leker cowboys.

JOURNALISTEN. Ni har fantastiska barn.

SANDY. De tar mycket ork. Ibland blir Bento arg på mig för att jag är ouppmärksam på repetitionerna på grund av barnen.

JOURNALISTEN. Men visst är barn någonting fantastiskt?

SANDY. Naturligtvis.

JOURNALISTEN. Hur många har ni?

SANDY. Sex stycken. Bento är äldst. Han blev delägare i en känd juristfirma för inte så länge sedan. Sedan… Gosja, Sofia, Vasil Vasilka, Anton… Bara sex. Kanske blir det ett sjunde. Det är så enkelt, nu med den moderna vården.

JOURNALISTEN. Vilken metod använder ni er av? Jag vet att många skådespelerskor föredrar rebebbing.

SANDY. Det har jag inte ens tänkt på. Allt går liksom av sig självt. Och nu får ni ursäkta mig… Vi måste repetera…

JOURNALISTEN. Ja, ja… Tack för samtalet.

Journalisten går ut. Bento följer honom till dörren. Han kommer tillbaka.

BENTO. Jag trodde också att du använde rebebbing.

SANDY. Jag vet inte ens vad det är för något.

BENTO. Det är en utbredd fortplantningsmetod, baserad på…

SANDY. Bento, vi måste repetera. Du vill väl inte att jag ska tappa formen?

BENTO. Nej, du har rätt. Den här förbannade journalisten har stulit en hel timme från oss.

SANDY. Vi har inte repeterat på en hel timme.

BENTO. En hel timme.

SANDY. En hel timme.

BENTO. Nu måste vi ta igen allt vi har försummat.

SANDY. Och viktigast av allt, vi får inte förlora mer.

BENTO. Vi har förlorat en hel timme.

SANDY. Mer. Långt mer.

Bento och Sandy kysser varandra. Det syns att de är väldigt goda skådespelare.

RIDÅ